

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.6.2011
KOM(2011) 315 slutlig

2011/0150 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 671 slutlig}

{SEK(2011) 672 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte**

Den europeiska standardiseringen är ett resultat av frivilligt samarbete mellan industrin, myndigheter och andra berörda parter inom ett system som bygger på öppenhet, insyn och samförstånd. För industrin i Europa utgör standarder en sammanfattning av bästa praxis inom ett visst område, eftersom de samlar de deltagande aktörernas kollektiva sakkunskap.

I framtiden kommer den europeiska standardiseringen att spela en avgörande roll inom allt fler områden som omfattar allt från stöd till Europas konkurrenskraft, konsumentskydd, förbättrad tillgänglighet för funktionshindrade och äldre till kamp mot klimatförändringar. Om det ska gå att reagera snabbt på framväxande behov inom alla områden kommer det att behövas ett heltäckande, inkluderande och effektivt europeiskt standardiseringssystem som bygger på den senaste tekniken. Det nya systemet kommer att bygga på det befintliga systemets starka sidor, men måste dessutom vara flexibelt och ta hänsyn till framtida problem när de uppkommer.

I sin Europa 2020-strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010) 2020) betonade kommissionen att metoden för fastställande av standarder måste förbättras för att man ska kunna utnyttja europeiska och internationella standarder för den europeiska industrins långsiktiga konkurrenskraft och för att uppnå viktiga politiska mål inom områden som e-förvaltning, webbaserade hälso- och sjukvårdstjänster och tillgänglighet till andra webbaserade tjänster.

Den 21 oktober 2010 antog Europaparlamentet ett betänkande om framtiden för europeisk standardisering (A7-0276/2010). I betänkandet påpekar parlamentet att man vid översynen av det europeiska standardiseringssystemet bör bevara systemets många fördelar, rätta till bristerna och hitta rätt balans mellan europeiska, nationella och internationella intressen. Vidare anser Europaparlamentet att driftskompatibilitet är av stor betydelse för innovationen och konkurrenskraften, i synnerhet inom IKT-sektorn.

I kommissionens meddelande av den 13 april, ”Inremarknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden”, ingår utvidgningen av det europeiska standardiseringssystemet till att omfatta tjänster som en av de tolv prioriterade åtgärder som EU-institutionerna ska anta före utgången av 2012.

- **Allmän bakgrund**

Standarder och standardisering är högeffektiva politiska verktyg för EU. Även om standarder och standardisering har mycket större fördelar för den europeiska ekonomin används de ändå som politiska instrument, bland annat för att skapa förutsättningar för en väl fungerande inre marknad för varor, driftskompatibilitet mellan nätverk och system, i synnerhet inom IKT-området, en hög grad av konsumentskydd och miljöskydd samt mer innovation och social inkludering.

Standarder är oundgängliga i det digitala samhället för att säkerställa driftskompatibilitet mellan nätverk och system, i synnerhet inom IKT-området. I ett samhälle som bygger på

digitala system används IKT-lösningar inom alla ekonomiska sektorer och i medborgarnas vardag. IKT-lösningar, IKT-tillämpningar och IKT-tjänster måste kunna kommunicera med varandra, dvs. vara kompatibla. För driftskompatibilitet krävs standarder.

Europeiska standarder spelar en mycket viktig roll för hur den inre marknaden för industriprodukter fungerar. Europeiska standarder ersätter nationella och ofta motstridiga standarder som i sig kan skapa tekniska hinder för en nationell marknad.

I denna förordning behandlas två typer av standarder: europeiska standarder, som tas fram på kommissionens begäran utifrån ett så kallat mandat inom vilket de europeiska standardiseringsorganen utarbetar standarderna, och övriga europeiska standarder, som utvecklas på initiativ av andra aktörer (företag, nationella standardiseringsorgan, berörda parter osv.).

Förslaget behandlar tre stora problem:

1. I en värld och ett samhälle som förändras snabbt, särskilt inom sektorer som kännetecknas av mycket korta produktlivslängder och utvecklingscykler, måste standarderna hålla jämna steg med den snabba tekniska utvecklingen. Vissa berörda parter hävdar att hela processen med att skapa europeiska standarder på kommissionens begäran är alltför långsam. Den mest påtagliga negativa konsekvensen av en långsam process för fastställande av standarder är att motstridiga nationella standarder fortsätter gälla, vilket kan skapa tekniska hinder i distributionskedjan eller handelshinder, om de nationella standarderna används för protektionistiska ändamål. Avsaknaden av harmoniserade standarder medför dessutom att företag inte kan använda relevanta standarder som grund för att förutsätta överensstämmelse, utan måste visa överensstämmelse med de väsentliga kraven i enlighet med den modul för bedömning av överensstämmelse som ingår i den tillämpliga EU-lagstiftningen. I båda fallen hindras företag att spara in på kostnader som åsamkas av en splittring av den inre marknaden eller av förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Motstridiga nationella standarder eller frånvaro av harmoniserade standarder leder till högre transaktionskostnader och högre styckpriser på grund av att det krävs flera olika produktionssatser. Industrin reagerar på detta genom att inrätta informella standardiseringskanaler för att åstadkomma en snabb utveckling av tekniska specifikationer som kan säkerställa driftskompatibilitet på internationell nivå.

2. Små och medelstora företag ställs inför en rad problem när det gäller standarder och standardisering. Enligt många berörda parter är ett av de största problemen att små och medelstora företag är underrepresenterade inom standardiseringsverksamhet, i synnerhet på europeisk nivå. Dessutom rör standarder ofta medborgarnas säkerhet och välbefinnande, nätverks effektivitet, miljön och andra offentligpolitiska områden. Trots att standarder har stor betydelse tas inte tillräcklig hänsyn till relevanta samhällsaktörers åsikter vid standardiseringsprocessen i EU. För att komma till rätta med problemet med att varken små och medelstora företag eller samhällsaktörer är tillräckligt väl företrädade inom standardiseringsarbetet ges ekonomiskt stöd till organisationer som företräder små och medelstora företag eller samhällsaktörer. Kriterierna för stödberättigande, villkoren för användning av stödet och vilken typ av ekonomiska bidrag som finns att tillgå varierar kraftigt. Vissa organisationer får bidrag för åtgärder medan andra även får administrationsbidrag. Den mest negativa konsekvensen av små och medelstora företags och samhällsaktörers otillräckliga deltagande är att de saknar inflytande över standardiseringsprocessen.

3. Inom IKT-området finns många standarder för driftskompatibilitet som inte utarbetas av de europeiska standardiseringsorganisationerna utan av andra organisationer som utvecklar standarder (nedan kallade *globala forum och konsortier*). Ett konkret exempel på detta är standarder som gäller Internet och World Wide Web. Främst på grund av brist på högspecialiserade experter täcker de traditionella standardiseringsorganen inte in IKT-området. Därför utförs i dagsläget huvuddelen av det globala standardiseringsarbetet inom IKT-området utanför det formella europeiska eller internationella standardiseringssystemet. För närvarande går det bara i undantagsfall att hänvisa till ”standarder som utarbetats av forum och konsortier” vid offentlig upphandling som omfattas av direktiv 2004/18/EG. Eftersom sådana standarder inte passar in i någon av de kategorier av standarder till vilka myndigheter får hänvisa i sina inbjudningar att lämna anbud avstår vissa myndigheter från att hänvisa till dem. Följden blir att den IKT som de handlar upp kanske inte är kompatibel med den IKT som upphandlats av andra myndigheter. Denna svårighet hindrar ofta myndigheter från att definiera egna IKT-strategier och IKT-arkitekturer, inklusive gränsöverskridande driftskompatibilitet mellan organisationer.

- **Gällande bestämmelser**

Detta förslag ersätter en del av direktiv 98/34/EG och upphäver beslut nr 1673/2006/EG och 87/95/EEG.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Genom detta initiativ genomförs huvudinitiativen enligt Europa 2020: innovationsunionen (KOM(2010) 546), industripolitik (KOM(2010) 614), en digital agenda för Europa (KOM(2010) 245) och ett resurseffektivt Europa (KOM(2011) 21). Dessutom genomförs inre marknadsakten (KOM(2011) 206) och EU:s handikappstrategi 2010–2020 (KOM(2010) 636). Förslaget ingår i ett strategiskt initiativ i kommissionens arbetsprogram för 2011.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsmetoder, huvudsakliga målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Två allmänna offentliga samråd hölls 2009 och 2010 och ett mer specialiserat samråd med nationella myndigheter, europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, intresseorganisationer och forum och konsortier anordnades 2010. År 2009 antogs vitboken ”Moderniserad IKT-standardisering i EU – Vägen framåt”.

Den här förordningen bygger på det arbete som utförts av expertpanelen för översyn av det europeiska standardiseringssystemet (Express), en oberoende expertpanel som bestod av 30 experter från europeiska, nationella och internationella standardiseringsorganisationer, industrin, små och medelstora företag, icke-statliga organisationer, fackföreningar, universitet, forum och konsortier samt myndigheter i EU:s medlemsstater. Express överlämnade sin rapport, ”Standardisation for a competitive and innovative Europe: a vision for 2020” till Europeiska kommissionen i februari 2010.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

Svaren på samråden, vitboken ”Moderniserad IKT-standardisering i EU – Vägen framåt”, Express-rapporten ”Standardisation for a competitive and innovative Europe: a vision for 2020” och Europaparlamentets betänkande utgör grunden för de politiska alternativ som slutligen valdes ut.

Ett öppet samråd genomfördes via internet mellan den 23 mars och den 21 maj 2010. Kommissionen fick 483 svar. Resultaten finns på

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/public-consultation/index_en.htm.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Konsekvensanalysen och sammanfattningen av den ger en översikt över de olika alternativen.

Bara en kombination av alternativ 1 A (tidsfrister för att leverera europeiska standarder) och 1 C (öppna och förenklade förfaranden för harmoniserade standarder och andra europeiska standarder som begärts av kommissionen), samt alternativ 2 C (stärka ställningen för organisationer som företräder små och medelstora företag och för samhällsaktörer inom de europeiska standardiseringsorganisationerna genom att erbjuda möjlighet till administrationsbidrag) och 3 B (hänvisning till standarder utarbetade av forum och konsortier vid offentlig upphandling) uppfyller kriterierna för resultat, effektivitet och konsekvens. Därför ligger dessa fyra alternativ till grund för detta förslag.

Kommissionen genomförde en konsekvensbedömning som listas i arbetsprogrammet. Rapporten från denna finns på http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/index_en.htm.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

1. Samarbetet mellan nationella standardiseringsorgan kommer att bli öppnare.
2. Standarder som utvecklats av andra organisationer inom IKT-området kommer att kunna användas vid offentlig upphandling, förutsatt att dessa standarder följer den uppsättning kriterier som bygger på WTO-principerna för internationella standardiseringsprocesser, inom områden där europeiska standarder saknas, där europeiska standarder inte har spridits på marknaden eller där dessa standarder har blivit föråldrade.
3. Planeringen kommer att förbättras: kommissionen kommer att upprätta ett årligt arbetsprogram där prioriteringar för den europeiska standardiseringen och nödvändiga mandat anges.
4. Små och medelstora företag och samhällsaktörer ska företrädas bättre inom den europeiska standardiseringen, och organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer kommer att få ekonomiskt stöd.
5. Kommissionens och de europeiska standardiseringsorganisationernas administrativa börda kommer att minska, t.ex. genom att det blir möjligt att förenkla schablonbeloppen rejält, och tydligt skilja dem från alla verifieringar av faktiska genomförandekostnader. Detta förslag innebär ytterligare ett steg mot ett resultatbaserat system som bygger på att överenskomna indikatorer och mål definieras (utdata och resultat). Hur snabbt och effektivt standarder kan fastställas kan vara ett sådant mål.
6. Trots att europeiska standarder redan har en bred användning inom transport och logistik, posttjänster samt nätverk och tjänster för elektronisk kommunikation har de frivilliga europeiska standarderna spelat en mindre betydande roll för att stödja slutförandet av den inre marknaden för tjänster. Därför omfattar detta förslag standarder för tjänster, för att göra det möjligt för kommissionen att utfärda mandat för begäran om utveckling av europeiska standarder för tjänster och att finansiera en del av kostnaden för en sådant arbete.

- **Rättslig grund**

Artikel 114 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig, eftersom förslaget inte avser ett område där EU är ensam behörig.

Förslagets mål kan inte uppnås helt av medlemsstaterna av följande skäl:

Europeisk standardisering stödjer europeisk lagstiftning som inrättar den inre marknaden och bidrar till att öka den europeiska industrins konkurrenskraft. Harmonisering av varustandarder på europeisk nivå undanröjer de tekniska handelshinder som skulle kunna orsakas av motstridiga nationella standarder. Därför kräver problem som rör standardiseringen på europeisk nivå en lösning på europeisk nivå.

EU-åtgärder är bättre lämpade att uppnå förslagets mål av följande skäl:

Målet att säkra den inre marknads funktion genom att minska de hinder för handel inom EU som beror på att det finns olika nationella standarder kan inte uppnås helt av medlemsstaterna. Därför ansågs det ändamålsenligt att arbeta mot målen på EU-nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen och på grund av problemets omfattning och effekter.

Europeiska standarder spelar en mycket viktig roll för hur den inre marknaden för industriprodukter fungerar. Europeiska standarder ersätter nationella standarder som ofta är motstridiga vilket i sig kan skapa tekniska hinder för att komma in på en nationell marknad. Harmoniserade standarder säkerställer att produkter uppfyller de väsentliga krav som fastställs i EU-lagstiftningen. Efterlevnad av en harmoniserad europeisk standard garanterar den nödvändiga produktsäkerhetsnivån. Det är dock fortfarande frivilligt att använda harmoniserade standarder, och en tillverkare kan välja vilken annan teknisk lösning som helst som visar att hans produkt uppfyller de väsentliga kraven.

I samband med konsekvensbedömningen förkastades många alternativ i annan form än lagstiftning av subsidiaritets skäl. Detta beskrivs närmare i konsekvensbedömningen.

Därmed är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget gäller endast standardiseringens funktion på europeisk nivå och samarbetet mellan nationella standardiseringsorgan för att undvika motstridiga nationella standarder.

Förslaget leder inte till någon ökad administrativ börda för ekonomiska aktörer, nationella regeringar, regionala och lokala myndigheter eller medborgarna.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Varken de föreslagna alternativen eller förenklingsförslagen kräver någon ändring av medlemsstaternas lagstiftning. Förslaget berör endast de europeiska standardiseringsorganisationerna, samarbetet mellan nationella standardiseringsorgan, deltagande i standardiseringsarbetet från organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer samt kommissionen. Ett direktiv skulle därför inte vara en lämplig regleringsform i detta fall.

Det rättsliga instrumentet måste ha allmän tillämpning, särskilt den del som gäller användning i samband med upphandlingar av standarder utarbetade av forum och konsortier, eftersom den delen måste vara direkt tillämplig i alla medlemsstater. Dessutom måste lagstiftningen omfatta ett antal skyldigheter som ska vara direkt tillämpliga på de europeiska standardiseringsorganisationerna, de nationella standardiseringsorganen, organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer inom det europeiska standardiseringsarbetet samt kommissionen. Därför är den lämpligaste regleringsformen en förordning. Andra alternativ hade inte varit tillräckliga för att de föreslagna målen skulle uppfyllas.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Budgetkonsekvenserna anges i finansieringsöversikten.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenkling**

Förslaget innebär en förenkling av lagstiftningen.

Standardiseringen kommer att utökas till tjänster. Den ekonomiska förvaltningen kommer att förenklas. Närmare information finns nedan.

Förslaget ingår i kommissionens löpande program för uppdatering och förenkling av EU:s regelverk och i dess lagstiftnings- och arbetsprogram med referensen 2009/ENTR/0021.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer gällande lagstiftning att upphävas.

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Den föreslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Förslaget syftar till att se över och slå samman följande:

1. Rådets beslut 87/95/EEG om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation, genom upphävande av nästan alla dess (föråldrade) bestämmelser och införande av ett nytt system som gör det möjligt att använda IKT-standarder utarbetade av andra organisationer än de europeiska standardiseringsorganen vid offentlig upphandling.

2. Direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och informationssamhällets tjänster (varigenom alla artiklar som gäller anmälan av utkast till tekniska föreskrifter faller utanför förslagets tillämpningsområde och förblir oförändrade), genom följande åtgärder: Det europeiska samarbetet inom standardiseringen kommer att utökas till tjänster, samarbetet mellan nationella standardiseringsorgan kommer att bli öppnare, små och medelstora företag och samhällsaktörer kommer att företrädas bättre inom den europeiska standardiseringen och organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer kommer att få ekonomiskt stöd.

3. Beslut nr 1673/2006/EG om finansiering av europeisk standardisering. Huvudprinciperna i detta beslut kommer inte att påverkas men följande nyheter kommer att införas, i enlighet med förslaget till ny budgetförordning: Den administrativa bördan på operativa tjänster och på de europeiska standardiseringsorganisationerna kommer att minska, t.ex. genom att det blir möjligt att förenkla schablonbeloppen rejält, och tydligt skilja dem från alla verifieringar av faktiska genomförandekostnader. Detta förslag innebär ytterligare ett steg mot ett resultatbaserat system som bygger på att överenskomna indikatorer och mål definieras (utdata och resultat). Hur snabbt och effektivt standarder kan fastställas utgör ett sådant mål.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Huvudsyftet med standardisering är att fastställa frivilliga tekniska specifikationer eller kvalitetsspecifikationer med vilka befintliga eller framtida produkter, produktionsprocesser eller tjänster kan överensstämja. Standardisering kan omfatta olika aspekter, såsom standardisering av olika kvaliteter eller storlekar på en viss produkt eller tekniska specifikationer på produkt- eller tjänstemarknader när det är väsentligt med förenlighet och driftskompatibilitet med andra produkter eller system.
- (2) Den europeiska standardiseringen bidrar dessutom till att stimulera företags konkurrenskraft genom att främja bland annat den fria rörligheten för varor och tjänster, driftskompatibilitet mellan nätverk, kommunikationsmedel, teknisk utveckling och innovation. Standarder ger betydande positiva ekonomiska effekter, t.ex. genom att underlätta det ekonomiska utbytet på den inre marknaden och uppmuntra utveckling av nya och bättre produkter eller marknader och bättre leveransbetingelser. Därmed ökar standarder normalt konkurrensen, minskar produktions- och försäljningskostnader och gynnar ekonomin som helhet. Standarder kan bibehålla och öka kvaliteten, ge information samt garantera kompatibilitet, vilket innebär ett mervärde för konsumenterna.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (3) Europeiska standarder bör fortsätta antas av de europeiska standardiseringsorganisationerna, dvs. den europeiska standardiseringskommittén (CEN), den europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och det europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI).
- (4) Europeiska standarder har stor betydelse för den inre marknaden genom att produkter som ska göras tillgängliga på marknaden kan förutsättas överensstämma med de väsentliga krav för dessa produkter som fastställts i unionens harmoniseringslagstiftning.
- (5) Europeisk standardisering regleras genom en särskild rättslig ram som utgörs av tre olika rättsakter: Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter², Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG av den 24 oktober 2006 om finansiering av europeisk standardisering³ och rådets beslut 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation⁴. Det nuvarande regelverket har dock förlorat sin aktualitet på grund av utvecklingen inom europeisk standardisering under de senaste årtiondena. Därför bör regelverket förenklas och anpassas så att det omfattar nya aspekter av standardisering som avspeglar den senaste utvecklingen och de framtida utmaningarna för den europeiska standardiseringen. Detta gäller särskilt den tilltagande utvecklingen av standarder för tjänster och av andra standardiseringsprodukter än formella standarder.
- (6) Om standarder och standardisering ska kunna bli effektiva politiska verktyg för unionen måste det finnas ett ändamålsenligt och effektivt standardiseringssystem som kan fungera som en flexibel och öppen plattform för att nå samförstånd mellan alla deltagare och som är ekonomiskt livskraftigt.
- (7) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁵ fastställs allmänna bestämmelser för att underlätta för tjänsteleverantörer att utöva sin etableringsfrihet och för att underlätta den fria rörligheten för tjänster, samtidigt som man behåller en hög kvalitetsnivå. Därmed åläggs medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen uppmuntra utvecklingen av frivilliga europeiska standarder som ska underlätta kompatibiliteten mellan tjänster som tillhandahålls av leverantörer i olika medlemsstater, mottagarinformationen och tjänsternas kvalitet. Direktiv 98/34/EG gäller dock endast produktstandarder, och standarder för tjänster omfattas inte uttryckligen. I praktiken blir det allt mindre relevant att göra åtskillnad mellan varor och tjänster på den inre marknaden. Det är inte alltid praktiskt möjligt att dra en klar gräns mellan standarder för produkter och standarder för tjänster. Många produktstandarder innefattar en servicekomponent medan standarder för tjänster ofta även delvis rör produkter. Därmed måste den rättsliga ramen anpassas till de nya omständigheterna genom att dess tillämpningsområde utökas till standarder för tjänster.

² EGT L 24, 21.7.1998, s. 37.

³ EUT L 315, 15.11.2006, s. 9.

⁴ EGT L 36, 7.2.1987, s. 31.

⁵ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

- (8) Arbetet med att ta fram frivilliga standarder för tjänster bör styras av marknaden, de ekonomiska aktörer och berörda parter som påverkas direkt eller indirekt av standarden bör ha störst inflytande, man måste ta hänsyn till samhällsintresset och arbetet bör bygga på samförstånd. Standarderna bör främst inriktas på tjänster kopplade till produkter och processer.
- (9) De europeiska standardiseringsorganen omfattas av konkurrenslagstiftningen i den mån de kan betraktas som företag eller företagssammanslutningar enligt artiklarna 101 och 102 i fördraget.
- (10) Inom EU antas nationella standarder av nationella standardiseringsorgan, vilket skulle kunna leda till motstridiga standarder och tekniska hinder på den inre marknaden. För att den inre marknaden och standardiseringen inom unionen ska fungera effektivt måste man därför kontrollera att ett regelbundet utbyte av information äger rum mellan de nationella standardiseringsorganen, de europeiska standardiseringsorganen och kommissionen om pågående och framtida standardiseringsarbete. Detta informationsutbyte bör följa bilaga 3 till den överenskommelse om tekniska handelshinder som godkändes genom rådets beslut nr 80/271/EEG av den 10 december 1979 om slutande av de multilaterala avtal som är resultatet av handelsförhandlingarna 1973–1979⁶.
- (11) Ett regelbundet utbyte av information mellan de nationella standardiseringsorganen, de europeiska standardiseringsorganen och kommissionen bör inte förhindra standardiseringsorganen från att uppfylla andra skyldigheter och åtaganden, särskilt enligt bilaga 3 till överenskommelsen om tekniska handelshinder.
- (12) Standarder kan underlätta det europeiska politiska arbetet med viktiga samhällsfrågor, som klimatförändring, en hållbar resursanvändning, en åldrande befolkning och innovation i allmänhet. Genom att driva på utvecklingen av europeiska eller internationella standarder för varor och tekniker på dessa nya marknader skulle Europa kunna skapa en konkurrensfördel för sina företag och underlätta handeln.
- (13) Standarder är viktiga verktyg för företag, särskilt små och medelstora företag. Dessa är dock inte tillräckligt delaktiga i standardiseringssystemet, vilket innebär att det finns risk för att standarderna inte tar hänsyn till små och medelstora företags behov och betänkligheter. Därför måste små och medelstora företag bli bättre företrädare inom och mer delaktiga i standardiseringsprocessen, särskilt i de tekniska kommittéerna.
- (14) De europeiska standarderna är extremt viktiga för de små och medelstora företag konkurrenskraft, men i allmänhet är dessa företag underrepresenterade i standardiseringsverksamheten, i synnerhet på europeisk nivå. Därför bör denna förordning säkerställa att små och medelstora företag företräds på lämpligt sätt i den europeiska standardiseringsprocessen av en enhet med lämpliga kvalifikationer.
- (15) Standarder kan ha stora samhällskonsekvenser, särskilt när det gäller medborgarnas säkerhet och välbefinnande, nätverks effektivitet, miljön och andra offentligpolitiska områden. Samhällsaktörerna måste därför få större inflytande vid utarbetandet av

⁶ EGT L 71, 17.3.1980, s. 1.

standarder genom stöd till organisationer som företräder konsumentintressen, miljöintressen och samhällsaktörer.

- (16) Standarderna bör så vitt möjligt ta hänsyn till miljöpåverkan under produkternas och tjänsternas hela livscykel. Viktiga och allmänt tillgängliga redskap för att bedöma påverkan under hela livscykeln har utvecklats av kommissionens gemensamma forskningscentrum.
- (17) Det krävs noggrann planering av framtida begäranden om att utarbeta standarder för att samarbetet mellan kommissionen och det europeiska standardiseringssystemet ska vara livskraftigt. Planeringen kan förbättras, bland annat med hjälp av synpunkter från berörda parter. Eftersom det enligt direktiv 98/34/EG redan går att begära att europeiska standardiseringsorgan ska utarbeta europeiska standarder är det lämpligt att införa en bättre och öppnare planering genom ett årligt arbetsprogram som bör innehålla en översikt över alla begäranden om standarder som kommissionen har för avsikt att överlämna till europeiska standardiseringsorganisationer.
- (18) I flera av de direktiv som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter anges det att kommissionen får begära att de europeiska standardiseringsorganen antar harmoniserade standarder som kan användas som grund för att förutsätta att produkterna överensstämmer med tillämpliga väsentliga krav. Många av dessa rättsakter innehåller dock ett antal olika bestämmelser om invändningar mot dessa standarder om dessa inte, eller inte helt, omfattar alla tillämpliga krav. Skiljaktiga bestämmelser som leder till osäkerhet för ekonomiska aktörer och europeiska standardiseringsorgan finns särskilt i rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning⁷, rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar¹⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG av den 29 juni 1995 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hissar¹¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av den 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar¹², Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/22/EG av den 31 mars 2004 om mätinstrument¹³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar¹⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/105/EG av den 16 september 2009 om enkla tryckkärl¹⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/23/EG av

⁷ EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.

⁸ EGT L 121, 15.5.1993, s. 20.

⁹ EGT L 100, 19.4.1994, s. 1.

¹⁰ EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

¹¹ EGT L 213, 7.9.1995, s. 1.

¹² EGT L 181, 9.7.1997, s. 1.

¹³ EUT L 135, 30.4.2004, s. 1.

¹⁴ EUT L 154, 14.6.2007, s. 1.

¹⁵ EUT L 264, 8.10.2009, s. 12.

den 23 april 2009 om icke-automatiska vågar¹⁶. Därför måste den här förordningen innefatta det enhetliga förfarandet enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG¹⁷, och relevanta bestämmelser måste strykas i dessa direktiv.

- (19) Myndigheter bör på bästa möjliga sätt använda hela utbudet av relevanta standarder vid upphandling av maskinvara, programvara och IT-tjänster, t.ex. genom att välja standarder som kan tillämpas av alla berörda leverantörer, för att ge större utrymme för konkurrens och minska risken för inlåsning. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 samordnar förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster¹⁸ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster¹⁹ ska de tekniska specifikationerna vid offentlig upphandling vara utformade genom en hänvisning till sådana nationella standarder som genomför europeiska standarder, europeiska tekniska godkännanden, gemensamma tekniska specifikationer, internationella standarder, andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen eller, om sådana inte finns, till nationella standarder eller nationella tekniska godkännanden, eller till nationella tekniska specifikationer om projektering, beräkning och utförande av byggtreprenader samt materialanvändning, eller motsvarande. Standarder inom IKT-området utarbetas dock ofta av andra organisationer som utvecklar standarder och faller därför inte inom någon av de kategorier av standarder och godkännanden som fastställs i direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG. Det är därför nödvändigt att föreskriva att tekniska specifikationer för offentlig upphandling ska kunna hänvisa till standarder på IKT-området, för att hänga med i den snabba utvecklingen på det området, underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster samt främja konkurrens, driftskompatibilitet och innovation.
- (20) Vissa standarder på IKT-området har inte utvecklats i enlighet med kriterierna i bilaga 3 till överenskommelsen om tekniska handelshinder. Därför bör man i denna förordning fastställa ett förfarande för urval av standarder inom IKT-området som kan användas vid offentlig upphandling. Förfarandet bör innefatta ett omfattande samråd med ett brett spektrum av berörda parter, bland annat de europeiska standardiseringsorganen, företag och myndigheter. Förordningen bör även innehålla krav i form av en förteckning över attribut för sådana standarder och därmed sammanhängande standardiseringsprocesser. Dessa attribut bör säkerställa att hänsyn tas till offentligpolitiska mål och samhällsbehov och bör bygga på de kriterier som utarbetats inom WTO för internationella standardiseringsorganisationer.
- (21) För att ytterligare främja innovation och konkurrens mellan standardiserade lösningar bör erkännandet av en viss teknisk specifikation inte diskvalificera en konkurrerande teknisk specifikation från att erkännas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Ett erkännande förutsätter att attributen är uppfyllda och att den tekniska

¹⁶ EUT L 122, 16.5.2009, s. 6.

¹⁷ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

¹⁸ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

specifikationen har fått åtminstone en viss acceptans på marknaden. Acceptans på marknaden behöver inte betyda att den tillämpas allmänt.

- (22) De utvalda standarderna inom IKT-området skulle kunna bidra till genomförandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG av den 16 september 2009 om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA)²⁰, som för perioden 2010–2015 inrättar ett program för kompatibla lösningar för europeiska offentliga förvaltningar samt för EU-institutioner och EU-organ som erbjuder gemensamma och delade lösningar som underlättar driftskompatibilitet.
- (23) Det kan uppstå situationer på IKT-området där det är lämpligt att uppmuntra användning av eller att kräva överensstämmelse med vissa standarder på unionsnivå för att säkerställa driftskompatibilitet på den inre marknaden och för att ge användarna större valfrihet. Under vissa omständigheter kan det också hända att vissa europeiska standarder inte längre uppfyller konsumenternas behov eller hindrar den tekniska utvecklingen. Därför kan kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster²¹ när så krävs begära att de europeiska standardiseringsorganen upprättar standarder, själv upprätta en förteckning över standarder och specifikationer som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för att uppmuntra användningen av dem eller göra tillämpningen obligatorisk samt stryka standarder och specifikationer från förteckningen.
- (24) Denna förordning bör inte hindra europeiska standardiseringsorgan från att fortsätta att utarbeta standarder inom IKT-området och intensifiera sitt samarbete med andra organisationer som utvecklar standarder, särskilt inom IKT-området, för att säkerställa enhetlighet och undvika fragmentering och dubbelarbete vid tillämpningen av standarder och specifikationer.
- (25) I beslut nr 1673/2006/EG fastställs reglerna för unionens bidrag till finansieringen av europeisk standardisering för att se till att europeiska standarder och andra europeiska standardiseringsprodukter utvecklas och ses över som stöd för unionens mål, lagstiftning och politik. Det är lämpligt att införliva bestämmelserna från det beslutet i den här förordningen för att förenkla förvaltningen och budgetarbetet i enlighet med förslaget till ny budgetförordning.
- (26) Eftersom den europeiska standardiseringen till stöd för unionens politik och lagstiftning och de olika typerna av standardiseringsverksamhet täcker ett mycket brett område, behöver man föreskriva om olika former av finansiering. Detta gäller huvudsakligen bidrag utan inbjudan att lämna förslag till europeiska och nationella standardiseringsorgan i enlighet med andra stycket i artikel 110.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapens allmänna budget²² och artikel 168.1 d i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapens allmänna budget²³. Dessutom bör

²⁰ EUT L 260, 3.10.2009, s. 20.

²¹ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

²² EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

²³ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1.

samma bestämmelser även gälla de organisationer som inte erkänns som europeiska standardiseringsorgan enligt denna förordning, men som har befullmäktigats genom en grundläggande rättsakt och som ska utföra förberedande arbete inför den europeiska standardiseringen i samarbete med de europeiska standardiseringsorganen.

- (27) Såvitt de europeiska standardiseringsorganen fortlöpande stödjer unionens verksamheter bör de ha ändamålsenliga och effektiva centrala sekretariat. Kommissionen bör därför ha rätt att tillhandahålla bidrag till de organisationer som bedriver verksamhet av allmänt europeiskt intresse utan att, när det gäller administrationsbidrag, tillämpa den princip med årlig nedtrappning som avses i artikel 113.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.
- (28) I enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 inrättas ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013)²⁴, Europaparlamentets och rådets beslut nr 1926/2006/EG av den 18 december 2006 inrättas ett program för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013)²⁵ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 614/2007 av den 23 maj 2007 om det finansiella instrumentet för miljön (Life+)²⁶ är det redan tillåtet med finansiellt stöd till europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter och miljöintressen inom standardiseringen, medan särskilda bidrag utbetalas till europeiska organisationer som företräder samhällsintressen inom standardiseringen. Finansiering i enlighet med beslut nr 1639/2006/EG, beslut nr 1926/2006/EG och förordning (EG) nr 614/2007 kommer att upphöra den 31 december 2013. Det är väsentligt för den europeiska standardiseringens utveckling att fortsätta att främja och uppmuntra aktivt deltagande av europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag och konsumenter samt miljö- och samhällsintressen. Dessa organisationers syfte är av allmänt europeiskt intresse och, tack vare det särskilda uppdrag som de fått av nationella icke-vinstdrivande organisationer, utgör de ett europeiskt nätverk som företräder icke-vinstdrivande organisationer i medlemsstaterna och som främjar principer och strategier som överstämmer med målen in fördragen. På grund av det sammanhang inom vilket de verkar och deras stadgeenliga ändamål har dessa organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter samt miljö- och samhällsintressen inom den europeiska standardiseringen en permanent roll att spela som är väsentlig för unionens verksamhet och politik. Kommissionen bör därför ha kvar möjligheten att ge bidrag till dessa organisationer utan att när det gäller administrationsbidrag tillämpa den princip med årlig nedtrappning som avses i artikel 113.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.
- (29) Finansieringen av standardiseringsverksamheten bör även kunna täcka verksamhet som förbereder eller kompletterar fastställandet av standarder eller andra standardiseringsprodukter. Det handlar bland annat om forskning, utarbetande av förberedande dokument för lagstiftning, prov som sker i samarbete mellan olika laboratorier och validering eller utvärdering av standarder. Man bör också fortsätta att främja standardisering på europeisk och internationell nivå genom program för tekniskt stöd till och samarbete med tredjeländer. För att förbättra tillgången till

²⁴ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

²⁵ EUT L 404, 30.12.2006, s. 39.

²⁶ EUT L 149, 9.6.2007, s. 1.

marknaderna och öka konkurrenskraften hos företagen i Europeiska unionen bör det finnas möjlighet att bevilja bidrag till andra organisationer efter inbjudan att lämna förslag eller, om så krävs, genom att tilldela kontrakt.

- (30) Unionens finansiering bör syfta till att fastställa standarder eller andra standardiseringsprodukter, att göra det lättare för företagen att använda dem genom att de översätts till de olika officiella unionsspråken, att öka samstämmigheten i det europeiska systemet för standardisering och att se till att samtliga marknadsaktörer i hela unionen får tillgång till de europeiska standarderna på rättvisa och tydliga villkor. Detta är särskilt viktigt i de fall där användningen av standarder gör det möjligt att uppnå överensstämmelse med unionslagstiftningen.
- (31) För att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning bör det vara möjligt att anlita den sakkunskap som krävs, bland annat för revision och ekonomisk förvaltning, och att få tillgång till sådant administrativt stöd som kan underlätta genomförandet samt att regelbundet utvärdera den verksamhet som finansieras av unionen för att kunna bedöma om den är ändamålsenlig och ger önskad verkan.
- (32) Lämpliga åtgärder bör också vidtas för att undvika bedrägerier och oegentligheter och för att återkräva medel som utbetalats felaktigt i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen²⁷, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter²⁸ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)²⁹.
- (33) För att uppdatera förteckningarna över europeiska standardiseringsorgan, anpassa kriterierna för erkännande av standarder inom IKT-området till den tekniska utvecklingen samt anpassa kriterierna för organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer till vidare utveckling när det gäller deras icke-vinstdrivande karaktär och representativitet bör kommissionen ges befogenhet att anta ändringar av bilagorna till denna förordning i enlighet med artikel 290 i fördraget. Det är mycket viktigt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, även på expertnivå.
- (34) Kommissionen bör när den utarbetar och upprättar delegerade akter se till att relevanta dokument samtidigt, i tid och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet.
- (35) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för

²⁷ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

²⁸ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

²⁹ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³⁰.

- (36) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av genomförandeakter som gäller invändningar mot harmoniserade standarder som kommissionen anser vara berättigade och då hänvisningarna till berörd harmoniserad standard ännu inte offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom motsvarande standard ännu inte lett till en förutsatt överensstämmelse med de väsentliga kraven i de delar av unionens harmoniseringslagstiftning som är tillämplig.
- (37) Granskningsförfarandet bör användas för antagande av genomförandebeslut som gäller invändningar mot harmoniserade standarder som kommissionen anser vara berättigade och då hänvisningarna till berörd harmoniserad standard redan offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom ett sådant beslut skulle kunna påverka den förutsatta överensstämmelsen med de tillämpliga väsentliga kraven.
- (38) Eftersom standardisering på europeisk nivå inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och på grund av sin omfattning och sin verkan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (39) Direktiven 98/34/EG, 89/686/EEG, 93/15/EEG, 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (40) Besluten nr 1673/2006/EG och 87/95/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 *Syfte*

I denna förordning fastställs bestämmelser för samarbetet mellan europeiska standardiseringsorgan, nationella standardiseringsorgan och kommissionen, för fastställandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter för produkter och tjänster som stöder unionens lagstiftning och politik, för erkännandet av tekniska specifikationer inom IKT-området samt för finansiering av den europeiska standardiseringen.

Artikel 2 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

³⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

1. *standard*: en teknisk specifikation för upprepad eller fortlöpande tillämpning, som inte är tvingande och som tillhör någon av följande typer:
 - a) *internationell standard*: en standard som fastställts av ett internationellt standardiseringsorgan,
 - b) *europaisk standard*: en standard som fastställts av ett av de europeiska standardiseringsorganen,
 - c) *harmoniserad standard*: en europeisk standard som antagits på kommissionens begäran för tillämpningen av unionens harmoniserade lagstiftning,
 - d) *nationell standard*: en standard som fastställts av ett nationellt standardiseringsorgan,
 - e) *IKT-standard*: en standard inom området informations- och kommunikationsteknik.
2. *europaisk standardiseringsprodukt*: varje teknisk specifikation som inte är en europeisk standard, som antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan för upprepad eller fortlöpande tillämpning och som inte är tvingande.
3. *utkast till standard*: ett dokument med texten till tekniska specifikationer för ett visst ämne, som är avsett att antas enligt det relevanta standardiseringsförfarandet, i den utformning som dokumentet har efter det förberedande arbetet och vid remissförfarandet.
4. *teknisk specifikation*: en specifikation som ingår i ett dokument som fastställer något av följande:
 - a) De egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, driftskompatibilitet, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
 - b) Produktionsmetoder och processer för de jordbruksprodukter som avses i artikel 38.1 i EUF-fördraget, för produkter avsedda att konsumeras av människor eller djur samt läkemedel, liksom produktionsmetoder och processer för andra produkter om de påverkar dessa produkters egenskaper.
 - c) De krav man kan ställa på en tjänst, exempelvis kvalitetsnivå, prestanda, driftskompatibilitet, säkerhet, inbegripet krav på leverantören om att ställa uppgifter till tjänstemottagarnas förfogande i enlighet med artikel 22.1–22.3 i direktiv 2006/123/EG.
 - d) Metoder och kriterier för bedömning av byggprodukters prestanda enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av

byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG³¹, i förhållande till deras väsentliga egenskaper.

5. *produkt*: alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter.
6. *tjänst*: prestation som utövas av egenföretagare, i regel mot ersättning, enligt artikel 57 i fördraget.
7. *uropeiskt standardiseringsorgan*: en organisation som avses i bilaga I.
8. *internationellt standardiseringsorgan*: Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) och Internationella teleunionen (ITU).

Kapitel II

Insyn och delaktighet

Artikel 3

Insyn i standardiseringsorganens arbetsprogram

1. Minst en gång om året ska varje europeiskt och nationellt standardiseringsorgan fastställa ett arbetsprogram. Arbetsprogrammet ska innehålla information om standarder och europeiska standardiseringsprodukter som organisationen avser att utarbeta eller ändra, som den utarbetar eller ändrar och som den har antagit under föregående period, såvida det inte rör sig om en identisk eller likvärdig överföring av en internationell eller europeisk standard.
2. I arbetsprogrammet ska för varje standard och europeisk standardiseringsprodukt följande anges:
 - a) ämnesområde,
 - b) vilket stadium man hunnit till i utarbetandet av standarderna och de europeiska standardiseringsprodukterna,
 - c) hänvisningar till eventuella internationella standarder som använts som utgångspunkt.
3. Varje europeiskt och nationellt standardiseringsorgan ska göra sitt arbetsprogram tillgängligt på sin webbplats eller på någon annan offentligt tillgänglig webbplats, och dessutom ska ett meddelande om förekomsten av arbetsprogrammet offentliggöras i en nationell eller, i förekommande fall, europeisk publikation över standardiseringsverksamhet.

³¹ EUT L 88, 4.4.2011, s. 5.

4. Senast när arbetsprogrammet offentliggörs ska varje europeiskt och nationellt standardiseringsorgan underrätta övriga europeiska och nationella standardiseringsorgan och kommissionen om att arbetsprogrammet föreligger.
5. Nationella standardiseringsorgan får inte invända mot att ett ämne för standardisering innefattas i ett europeiskt standardiseringsorgans arbetsprogram.

Artikel 4
Insyn i standarder

1. De europeiska och nationella standardiseringsorganen ska på begäran översända utkast till nationella standarder, europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter till andra europeiska och nationella standardiseringsorgan och till kommissionen.
2. De europeiska och nationella standardiseringsorganen ska utan dröjsmål besvara och ta vederbörlig hänsyn till eventuella synpunkter på utkast som de får från andra europeiska och nationella standardiseringsorgan och från kommissionen.
3. Nationella standardiseringsorgan ska se till att
 - a) utkast till standarder offentliggörs på ett sätt som gör det möjligt för parter etablerade i andra medlemsstater att lämna synpunkter, och
 - b) tillåta andra nationella standardiseringsorgan att delta passivt eller aktivt i planerad verksamhet genom att skicka en observatör.

Artikel 5
Berörda parter deltagande i det europeiska standardiseringsarbetet

1. De europeiska standardiseringsorganen ska se till att små och medelstora företag, konsumentorganisationer och miljö- och samhällsaktörer företräds på ett adekvat sätt, bland annat genom de organisationer som anges i bilaga III, på politisk beslutsnivå och minst i följande etapper av utarbetandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter:
 - a) Förslag och godkännande av nya arbetsuppgifter.
 - b) Teknisk diskussion av förslag.
 - c) Inlämning av synpunkter på utkast.
 - d) Översyn av befintliga europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.
 - e) Spridning av och ökning av medvetenheten om europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.
2. De europeiska standardiseringsorganen ska se till att företag, forskningscentrum och universitet samt andra juridiska personer är tillräckligt väl företrädna på teknisk nivå

i standardiseringsverksamhet som gäller ett framväxande område med betydande politisk eller tekniskt innovativ betydelse, om berörda juridiska personer deltagit i ett projekt som har samband med området och finansieras av unionen inom ett flerårigt arbetsprogram för verksamhet inom forskning och teknisk utveckling.

Kapitel III

Europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som stöder unionens lagstiftning och politik

Artikel 6

Kommissionens arbetsprogram för europeisk standardisering

1. Kommissionen ska anta ett årligt arbetsprogram för europeisk standardisering där det ska anges vilka europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som kommissionen har för avsikt att begära från de europeiska standardiseringsorganen enligt artikel 7.
2. I det arbetsprogram för europeisk standardisering som avses i punkt 1 ska det anges vilka specifika mål och policyer för europeiska standarder och andra europeiska standardiseringsprodukter som kommissionen har för avsikt att begära från de europeiska standardiseringsorganen. I brådskande fall kan kommissionen utfärda begäranden utan att ange det på förhand.

Artikel 7

Begäranden om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorgan

1. Kommissionen får begära att ett eller flera europeiska standardiseringsorgan utarbetar utkast till en europeisk standard eller en europeisk standardiseringsprodukt inom en viss tidsfrist. De ska vara marknadsdrivna, ta hänsyn till allmänintresset och bygga på samförstånd.
2. Det relevanta europeiska standardiseringsorganet ska, inom en månad från mottagandet, ange om de godtar den begäran som avses i punkt 1.
3. Kommissionen ska, inom tre månader från mottagandet av det godkännande som avses i punkt 2, underrätta det relevanta europeiska standardiseringsorganet om beviljade av bidrag för att utarbeta en europeisk standard eller en europeisk standardiseringsprodukt.
4. De europeiska standardiseringsorganen ska underrätta kommissionen om den verksamhet som genomförs för att utarbeta de dokument som avses i punkt 1.

Artikel 8
Invändningar mot harmoniserade standarder

1. Om en medlemsstat anser att en harmoniserad standard inte helt uppfyller de krav den ska omfatta och som fastställs i relevant unionslagstiftning ska den informera kommissionen om detta.
2. Om kommissionen anser att de invändningar som avses i punkt 1 är berättigade ska den besluta följande:
 - a) Att inte offentliggöra hänvisningar till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning* eller att offentliggöra dem med restriktioner.
 - b) Att behålla hänvisningar med restriktioner till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning* eller att dra tillbaka dem.
3. Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet om det beslut som avses i punkt 2 och, om så krävs, begära en översyn av de berörda harmoniserade standarderna.
4. Det beslut som avses i punkt 2 a ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 18.2.
5. Det beslut som avses i punkt 2 b ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.3.

Kapitel IV
Standarder på IKT-området

Artikel 9
Erkännande av tekniska specifikationer på IKT-området

Antingen på förslag från en myndighet som avses i direktiv 2004/18/EG eller på eget initiativ kan kommissionen besluta att erkänna tekniska specifikationer som inte är nationella, europeiska eller internationella standarder och som uppfyller kraven i bilaga II som IKT-standarder.

Artikel 10
Användning av IKT-standarder i offentlig upphandling

De IKT-standarder som avses i artikel 9 ska utgöra gemensamma tekniska specifikationer enligt direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG samt förordning (EG) nr 2342/2002.

Kapitel V

Finansiering av europeisk standardisering

Artikel 11

Unionens finansiering av europeiska standardiseringsorgan

1. Finansiering från unionen får beviljas till europeiska standardiseringsorgan för följande standardiseringsverksamheter:
 - a) Utarbetande och översyn av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som krävs för att stödja unionens politik och lagstiftning.
 - b) Kontroll av kvaliteten hos europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter samt deras överensstämmelse med motsvarande unionslagstiftning och unionspolitik.
 - c) Verksamhet som förbereder eller kompletterar den europeiska standardiseringen, däribland undersökningar, samarbete, seminarier, utvärderingar, jämförande analyser, forskning, laboratoriearbete, prov som sker i samarbete mellan olika laboratorier, bedömningar av överensstämmelse och åtgärder för att se till att det går snabbare att utarbeta och se över europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.
 - d) Verksamhet vid de europeiska standardiseringsorganens centralsekretariat, inklusive utarbetande av policy, samordning av standardiseringsverksamhet, genomförande av tekniskt arbete och tillhandahållande av information till berörda parter.
 - e) Vid behov, översättning av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som används som stöd för unionspolitik och unionslagstiftning till andra av unionens officiella språk än de europeiska standardiseringsorganens arbetspråk eller, i vederbörligen motiverade fall, till andra språk än unionens officiella språk.
 - f) Sammanställande av information för att förklara, tolka och förenkla europeiska standarder och europeiska standardiseringsresultat, bland annat sammanställande av användarvägledningar, information om bästa metoder och medvetandehöjande åtgärder.
 - g) Verksamhet vars mål är att genomföra program för tekniskt stöd och samarbete med tredjeländer samt främjande och utnyttjande av det europeiska systemet för standardisering och av europeiska standarder och europeiska standardiseringsresultat hos berörda parter inom unionen och på internationell nivå.
2. Unionen kan även finansiera

- a) nationella standardiseringsorgan, för standardiseringsverksamhet som avses i punkt 1 och som de genomför tillsammans med de europeiska standardiseringsorganen,
- b) andra organisationer som fått i uppdrag att utföra sådant samarbete som avses i punkt 1 a, c och g, i samarbete med de europeiska standardiseringsorganen.

Artikel 12

Unionens finansiering av andra europeiska organisationer

Unionen får bevilja finansiering till de organisationer som avses i bilaga III för följande verksamheter:

- a) Driften av organisationerna och deras verksamheter som rör europeiskt och internationellt standardiseringsarbete, bland annat tekniskt arbete och tillhandahållande av information till medlemmar och andra berörda parter.
- b) Juridisk och teknisk sakkunskap, bland annat studier, i samband med bedömning av behovet av och utveckling av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.
- c) Deltagande i tekniskt arbete i samband med utarbetande och översyn av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som är nödvändiga och lämpliga för att stödja unionens politik och lagstiftning.
- d) Kontroll av kvalitet och överensstämmelse med motsvarande unionslagstiftning och unionspolitik, europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.
- e) Främjande av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter samt av information om och användning av standarder hos berörda parter och små och medelstora företag.

Artikel 13

Finansieringsbestämmelser

5. Unionens finansiering ska tillhandahållas i följande former:

- a) Bidrag utan någon ansökningsomgång eller avtal efter förfaranden för offentlig upphandling, till
 - i) europeiska standardiseringsorgan, för att bedriva de verksamheter som avses i artikel 11.1,
 - ii) organ som avses i en grundläggande rättsakt enligt artikel 49 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, för att i samarbete med de europeiska standardiseringsorganen genomföra det arbete som avses i artikel 11.1 c i den här förordningen.

- b) Bidrag efter inbjudan att lämna förslag, eller avtal efter förfaranden för offentlig upphandling, till andra organisationer som avses i artikel 11.2 b för att i samarbete med europeiska standardiseringsorgan
 - i) utarbeta och se över europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter enligt artikel 11.1 a,
 - ii) genomföra de förberedelser eller den komplettering som avses i artikel 11.1 c,
 - iii) genomföra de verksamheter som avses i artikel 11.1 g.
 - c) Bidrag efter inbjudan att lämna förslag, till de organisationer som avses i bilaga III för att genomföra sådana verksamheter som avses i artikel 12.
6. Verksamhet som bedrivs av de organisationer som avses i punkt 1 får finansieras med
- a) bidrag till insatser,
 - b) administrationsbidrag för de europeiska standardiseringsorganen och de organisationer som avses i bilaga III, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002. Administrationsbidrag ska, om de förnyas, inte automatiskt trappas ned.
7. Kommissionen ska fastställa de finansieringsbestämmelser som avses i punkterna 1 och 2, beloppen för bidragen samt, i förekommande fall, den högsta procentsatsen för finansieringen per typ av verksamhet.
8. Utom i vederbörligen motiverade fall ska bidrag till sådan standardiseringsverksamhet som avses i artikel 11.1 a och b betalas ut i form av schablonbelopp, när följande villkor är uppfyllda:
- a) De europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter som begärts av kommissionen enligt artikel 7 antas eller ses över inom en period som inte överstiger den som anges i begäran enligt artikel 7.
 - b) De små och medelstora företagen, konsumentorganisationerna och miljö- och samhällsaktörer är tillräckligt väl företrädade inom det europeiska standardiseringsarbetet, i enlighet med artikel 5.1.
9. De gemensamma samarbetsmålen och de administrativa och finansiella villkoren för de bidrag som beviljas europeiska standardiseringsorgan och de organisationer som avses i bilaga III ska definieras i ramavtal om partnerskap som undertecknas av kommissionen och dessa organisationer i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 och förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om ingåendet av dessa avtal.

Artikel 14
Förvaltning

De anslag som budgetmyndigheten fastställer för finansiering av standardiseringsverksamheten får också täcka administrativa utgifter som avser förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är direkt nödvändiga för att genomföra artiklarna 11, 12 och 13, inklusive undersökningar, möten, information och publiceringar, utgifter för datanät för utbyte av information samt andra utgifter för administrativt och tekniskt stöd som kommissionen kan använda i standardiseringsverksamheten.

Artikel 15
Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Vid genomförandet av den verksamhet som finansieras i enlighet med denna förordning ska kommissionen se till att unionens ekonomiska intressen tillvaratas genom åtgärder som förebygger bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt, när oegentligheter konstateras, genom tillämpning av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 1073/1999.
2. För sådan unionsverksamhet som finansieras i enlighet med denna förordning ska begreppet oegentlighet i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avse varje överträdelse av en bestämmelse i unionslagstiftningen eller åsidosättande av en avtalsenlig skyldighet som är följden av en ekonomisk aktörs handling eller underlåtenhet och som genom en otillbörlig utgift inverkar eller skulle kunna inverka menligt på unionens allmänna budget eller andra budgetar som den förvaltar.
3. I överenskommelser och avtal som följer av denna förordning ska det föreskrivas att kommissionen eller en av kommissionen bemyndigad företrädare ska svara för uppföljning och ekonomisk kontroll och att revisionsrätten ska svara för revisioner, i förekommande fall på plats.

Kapitel VI

Delegerade akter, kommitté och rapportering

Artikel 16
Delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 om ändringar av bilagorna, för

- a) att uppdatera förteckningen över europeiska standardiseringsorgan i bilaga I,
- b) att anpassa kriterierna för erkännande av de standarder inom IKT-området som anges i bilaga II till den tekniska utvecklingen,

- c) att anpassa kriterierna för de organisationer som företräder små och medelstora företag och de samhällsaktörer som anges i bilaga III till vidare utveckling när det gäller deras icke-vinstdrivande karaktär och representativitet.

Artikel 17
Delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen enligt de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16 ska ske på obestämd tid från och med den 1 januari 2013.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av de delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 16 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 18
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna ska vara en kommitté enligt förordning (EU) nr 182/2011.
2. När hänvisning görs till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När hänvisning görs till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande ska detta förfarande avslutas utan resultat inom tidsgränsen för avgivande av ett yttrande, om ordföranden för kommittén beslutar detta eller om en enkel majoritet av kommitténs medlemmar begär detta.

Artikel 19
Rapporter

1. De europeiska standardiseringsorganen ska överlämna en årlig rapport om genomförandet av denna förordning till kommissionen. Rapporten ska innehålla närmare uppgifter om
 - a) genomförandet av artiklarna 4, 5, 6, 11 och 13,
 - b) hur små och medelstora företag, konsumentorganisationer samt miljö- och samhällsaktörer är företrädna i de nationella standardiseringsorganen.
2. De organisationer som avses i bilaga III som mottagit finansiering enligt denna förordning ska överlämna en årlig rapport om sin verksamhet till kommissionen. Rapporten ska bland annat innehålla närmare information om dessa organisationers medlemmar och om sådana verksamheter som avses i artikel 12.
3. Senast den 31 december 2015 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av hur relevanta den standardiseringsverksamhet som får finansiering från unionen är i förhållande till unionens politik och lagstiftning.

Kapitel VII
Slutbestämmelser

Artikel 20
Ändringar

1. Följande bestämmelser ska utgå:
 - a) Artikel 6.1 i direktiv 89/686/EEG.
 - b) Artikel 5 i direktiv 93/15/EEG.
 - c) Artikel 6.1 i direktiv 94/9/EG.
 - d) Artikel 6.1 i direktiv 94/25/EG.
 - e) Artikel 6.1 i direktiv 95/16/EG.
 - f) Artikel 6 i direktiv 97/23/EG.
 - g) Artikel 14 i direktiv 2004/22/EG.
 - h) Artikel 8.4 i direktiv 2007/23/EG.
 - i) Artikel 6 i direktiv 2009/105/EG.
 - j) Artikel 7 i direktiv 2009/23/EG.

2. Direktiv 98/34/EG ska ändras på följande sätt:
- a) Punkterna 6–10 i artikel 1 och artiklarna 2, 3 och 4 ska utgå.
 - b) I artikel 6.1 ska frasen ”med företrädare för de i bilagorna I och II upptagna standardiseringsorganen” utgå.
 - c) I artikel 6.3 ska första strecksatsen utgå.
 - d) I artikel 6.4 ska punkterna a, b och e utgå.
 - e) I artikel 11 ska andra meningen ersättas med följande mening: ”Kommissionen ska offentliggöra årlig statistik över anmälningar som inkommit i *Europeiska unionens officiella tidning*.”
 - f) Bilagorna I och II ska utgå.

Artikel 21
Nationella standardiseringsorgan

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina standardiseringsorgan.

Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över nationella standardiseringsorgan och uppdateringar av den förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22
Övergångsbestämmelser

I unionsakter som föreskriver en förutsatt överensstämmelse med väsentliga krav genom tillämpningen av harmoniserade standarder som antagits i enlighet med direktiv 98/34/EG, ska hänvisningar till direktiv 98/34/EG tolkas som hänvisningar till denna förordning, utom hänvisningar till den kommittén som inrättas genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG.

Om andra unionsakter innehåller bestämmelser om ett förfarande för invändning mot harmoniserade standarder ska artikel 8 i denna förordning inte tillämpas på den akten.

Artikel 23
Upphävande

Besluten nr 1673/2006/EG och 87/95/EEG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda besluten ska tolkas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 24
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGAN

1. CEN – *European Committee for Standardisation* (europeiska standardiseringskommittén)
2. Cenelec – *European Committee for Electrotechnical Standardisation* (europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering)
3. ETSI – *European Telecommunications Standards Institute* (europeiska institutet för telekommunikationsstandarder)

BILAGA II

KRAV FÖR ERKÄNNANDE AV TEKNISKA SPECIFIKATIONER INOM IKT-OMRÅDET

1. De tekniska specifikationerna har acceptans på marknaden och den praktiska tillämpningen av dem hindrar inte driftskompatibiliteten med den praktiska tillämpningen av befintliga europeiska och internationella standarder. Acceptans på marknaden kan visas genom praktiska exempel från olika försäljare på tillämpningar som överensstämmer med de tekniska specifikationerna.
2. De tekniska specifikationerna har utarbetats av en icke-vinstdrivande organisation som är en branschorganisation, näringslivs- eller handelssammanslutning eller annan medlemsorganisation som inom sitt fackområde utarbetar standarder inom IKT-området och inte är ett europeiskt, nationellt eller internationellt standardiseringsorgan, genom processer som uppfyller följande kriterier:
 - a) Öppenhet:

de tekniska specifikationerna har utarbetats på grundval av en öppen beslutsprocess som är tillgänglig för alla aktörer på den eller de marknader som påverkas av standarden.
 - b) Samförstånd:

standardiseringen bygger på samarbete och samförstånd och gynnar inte någon särskild part. Samförstånd innebär en allmän överenskommelse som kännetecknas av frånvaro av långvarigt motstånd mot väsentliga element från någon viktig part och av en process som försöker ta hänsyn till alla berörda parter åsikter och jämka samman motstridiga argument. Samförstånd kräver inte enhällighet.
 - c) Insyn:
 - i) All information om tekniska diskussioner och beslut har arkiverats och identifierats.
 - ii) Information om (ny) standardiseringsverksamhet har tillkännagivits brett via lämpliga, lättillgängliga kanaler.
 - iii) För att uppnå balans eftersträvas medverkan från alla kategorier av berörda parter.
 - iv) De berörda parternas synpunkter har beaktats.
3. De tekniska specifikationerna återspeglar följande krav:
 - a) Underhåll: Fortlöpande stöd för och underhåll av offentliggjorda specifikationer garanteras under lång tid.
 - b) Tillgänglighet: Specifikationerna är offentligt tillgängliga för tillämpning och användning på skäliga villkor (t.ex. mot en skälig avgift eller gratis).

- c) Immateriella rättigheter: De immateriella rättigheter som krävs för att tillämpa specifikationerna har licensierats till sökande på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, vilket kan innebära att rättighetsinnehavaren väljer att licensera väsentligt material utan ersättning.
- d) Relevans:
 - i) Specifikationerna är verkningsfulla och relevanta.
 - ii) Specifikationer måste tillgodose marknadens behov och krav på tillsyn.
- e) Neutralitet och stabilitet:
 - i) Specifikationerna är i möjligaste mån inriktade på prestanda istället för konstruktionsegenskaper eller beskrivningar.
 - ii) Specifikationerna snedvrider inte marknaden och begränsar inte marknadsaktörernas möjligheter att utifrån specifikationerna utveckla konkurrens och innovation.
 - iii) Specifikationerna bygger på avancerad vetenskaplig och teknisk utveckling.
- f) Kvalitet:
 - i) Kvaliteten och detaljnivån är tillräcklig för att det ska gå att ta fram en rad konkurrerande tillämpningar av kompatibla varor och tjänster.
 - ii) Standardiserade gränssnitt får inte döljas eller kontrolleras av någon annan än de organisationer som antog de tekniska specifikationerna.

BILAGA III

EUROPEISKA ORGANISATIONER SOM FÖRETRÄDER BERÖRDA PARTER

- a) En europeisk organisation som företräder små och medelstora företag i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som
 - i) är icke-statlig och icke-vinstdrivande,
 - ii) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda de små och medelstora företagens intressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,
 - iii) har getts befogenhet av icke-vinstdrivande organisationer som företräder små och medelstora företag i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda små och medelstora företags intressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

- b) En europeisk organisation som företräder konsumenterna i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som
 - i) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,
 - ii) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda konsumentintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,
 - iii) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande konsumentorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda konsumentintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

- c) En europeisk organisation som företräder miljöintressen i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som
 - i) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,
 - ii) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda miljöintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,
 - iii) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande miljöorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda miljöintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

- d) En europeisk organisation som företräder samhällsintressen i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som
 - i) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,
 - ii) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda samhällsintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,

- iii) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande samhällsorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda samhällsintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET

1.1. Förslagets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/105/EG och 2009/23/EG.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³²

Avdelning 2 – Näringsliv – Kapitel 02 03: Den inre marknaden för varor och tjänster

1.3. Typ av förslag

Förslaget rör en **utvidgning av en befintlig åtgärd**.

De belopp som anges i denna finansieringsöversikt påverkar inte kommissionens kommande förslag till flerårig budgetram för perioden efter 2013. Kommissionen kommer att föreslå anslag för denna åtgärd i samband med det årliga budgetförfarandet. Denna finansieringsöversikt gäller därför bara ett år (2013).

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget är avsett att bidra till*

1a. Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr 1

Fortlöpande se över befintlig lagstiftning för den inre marknaden och föreslå ny lagstiftning och andra åtgärder i tillämpliga fall.

³² Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Förslaget ger en allmän ram för europeisk standardisering. Det innehåller ett antal element utan budgetpåverkan (t.ex. samarbete mellan europeiska standardiseringsorgan, nationella standardiseringsorgan och kommissionen) och den rättsliga grunden för finansiering av en del av den standardiseringsverksamhet som utförs av de europeiska standardiseringsorganen CEN, Cenelec och ETSI (nedan kallade *europeiska standardiseringsorganen*) samt den rättsliga grunden för ekonomiskt stöd till europeiska organisationer som företräder små och medelstora företags intressen samt konsument-, miljö- och samhällsintressen.

Finansiering av en del av det europeiska standardiseringssystemet genom de europeiska standardiseringsorganen är avgörande för den inre marknaden och bör fortsätta. Systemet bör dock bli mer effektivt. För det första vidtas åtgärder för att det ska gå snabbare att fastställa europeiska standarder på kommissionens begäran. Finansiella instrument kommer att användas för att uppmuntra de europeiska standardiseringsorganen att mer aktivt söka samförstånd i tvistefrågor och att se över vissa interna förfaranden. För det andra innebär detta förslag en förskjutning mot ett betydligt enklare, snabbare och mer stabilt upplägg för att det ekonomiska stöd som beviljas av EU ska bli effektivare. Väsentligt enklare och mindre byråkratiska bestämmelser minskar den administrativa bördan på operativa tjänster och stödmottagare. Denna börda hindrar organisationerna från att använda sina resurser på politiska mål och leverans i rätt tid och skapar samtidigt en onödigt tung byråkrati för de europeiska standardiseringsorganen. Förslaget innebär en reform av finansieringen av de europeiska standardiseringsorganen genom att en möjlighet införs att gradvis övergå till ett resultatbaserat system som bygger på definition av överenskomna indikatorer och mål (utdata och resultat) och en förenkling av schablonbeloppen, som är tydligt skilt från alla verifieringar av faktiska genomförandekostnader.

Det ekonomiska stödet till europeiska organisationer som företräder små- och medelstora företag, konsumenter, miljöintressen och samhällsintressen bör också fortsätta. Hittills har dessa finansierats genom olika program, varav de flesta löper ut den 31 december 2013. Därför är det lämpligt att förenkla dessa stödprogram och låta dem bygga på samma rättsliga grund. Kriterierna för stödberättigande, villkoren för användning och typen av ekonomiskt stöd följer och är anpassade till de särskilda behoven hos motsvarande intressegrupp. Administrationsbidragen kan t.ex. ges till en europeisk organisation per ekonomiskt område eller samhällssektor.

Principen med gradvis nedtrappning av administrationsbidrag som inte är schablonbidrag enligt artikel 113 i budgetförordningen gäller inte de europeiska standardiseringsorganen enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG av den 24 oktober 2006 om finansiering av europeisk standardisering. Detta undantag bör behållas i framtiden.

Dessutom är avsikten med administrationsbidragen att de ska ge tillfälligt stöd till en organisation för att den ska kunna bli ekonomiskt oberoende på längre sikt. Nedtrappningen skulle dock strida mot den EU-politik enligt vilken små och medelstora företags och samhällsaktörers ställning måste stärkas för att de ska bli delaktiga i det europeiska standardiseringssystemet. Om det sannolika scenariot med fler europeiska standarder i framtiden blir verklighet kommer arbetsbördan för organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer inom det europeiska standardiseringssystemet att öka.

Dessa organisationer har en permanent roll som är avgörande för EU:s verksamhet och politik på grund av det sammanhang inom vilket de verkar och deras stadgeenliga mål. Det är viktigt för den europeiska standardiseringens utveckling att fortsätta att främja och uppmuntra aktivt deltagande av europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag och konsumenter samt miljö- och samhällsintressen. Dessa organisationers syfte är av allmänt europeiskt intresse och, tack vare det särskilda mandat som de fått av nationella icke-vinstdrivande organisationer eller genom att de är de enda företrädarna för de små och medelstora företagens och samhällsaktörernas intressen, utgör de ett europeiskt nätverk som företräder icke-vinstdrivande organisationer i medlemsstaterna och som främjar principer och strategier som överstämmer med målen i fördragen. På grund av det sammanhang inom vilket de verkar och deras stadgeenliga mål har dessa organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter samt miljö- och samhällsintressen inom den europeiska standardiseringen en permanent roll att spela som är nödvändig för unionens verksamhet och politik. Dessutom tar det mellan ett och tre år att utarbeta en standard, vilket kräver ett långsiktigt engagemang i den tekniska processen. Ett pågående och aktivt deltagande i en teknisk kommitté eller arbetsgrupp kräver en stor tidsinsats över en längre period. Därför måste undantaget från nedtrappningsprincipen utökas till att gälla utvalda europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter, miljöintressen och samhällsintressen.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

- (1) Antalet europeiska standarder som antas av de europeiska standardiseringsorganen på kommissionens begäran.
- (2) Tiden mellan de europeiska standardiseringsorganisationernas godtagande av begäran om ett utkast till en europeisk standard och det formella antagandet av standarden.
- (3) Den faktiska deltagandefrekvensen för de europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter, miljöintressen och samhällsintressen i den europeiska standardiseringsprocessen.
- (4) De faktiska förändringarna av standardiseringens struktur och styrning och förändringarnas inverkan på antalet antagna standarder, tidsåtgången för att fastställa standarder och deltagandet från de europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag samt konsument-, miljö- och samhällsintressen inom den europeiska standardiseringsprocessen.

1.5. Motivering till förslaget

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

De behov förslaget ska tillgodose kan sammanfattas enligt följande:

- 1) Europeisk standardisering är ett viktigt och effektivt instrument för att stödja europeisk politik och lagstiftning. Standardiseringen har och kommer att ha betydande inverkan på grunden för en inre marknad för varor och tjänster och förhindrar att handelshinder skapas inom EU. Därför bör europeiska standarder fortsätta att antas av de europeiska

standardiseringsorganen och medfinansieras av EU. Dessutom bör den rättsliga grunden inte bara innefatta produktstandarder utan även standarder för tjänster.

- 2) Standardiseringen inom EU medför ett betydande bidrag till den europeiska ekonomin. Användning av standarder är ett kraftfullt strategiskt instrument som ökar företagets konkurrenskraft. Därför är det viktigt att standarder håller jämna steg med de allt snabbare produktutvecklingscyklerna och att det går att fastställa europeiska standarder snabbare.
- 3) Standarder kommer att påverka fler och fler grupper i det europeiska samhället, såväl företag av alla typer som enskilda medborgare. En standard är resultatet av ett samförstånd mellan dem som deltar i utarbetandet av standarden. Ett tillräckligt brett urval av deltagare är väsentligt för att en standard ska godtas av både företag och konsumenter. Därför bör detta förslag göra det europeiska standardiseringssystemet så inkluderande som möjligt, och alla deltagande parter bör vara införstådda med systemets kärnvärden i form av öppenhet, insyn och en hållfast vetenskaplig grund och med att processen ska innebära en fortlöpande förbättring av standardiseringens struktur och styrning.
- 4) Standarder behövs för att tjänster och tillämpningar inom IKT-området ska vara kompatibla så att Europa kan dra full fördel av IKT. De mest relevanta IKT-standarder som utarbetas av specialiserade forum och konsortier bör spela en viktig roll inom domäner där de europeiska standardiseringsorganen inte är aktiva, där europeiska standarder inte har spridits på marknaden eller där dessa standarder har blivit föråldrade. Därför bör dessa standarder erkännas formellt så att de kan användas av offentliga myndigheter vid upphandlingar.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Europeiska standarder spelar en mycket viktig roll för hur den inre marknaden för industriprodukter fungerar. De ersätter nationella och ofta motstridiga standarder som i sig kan skapa tekniska hinder för en nationell marknad. Europeiska standarder kan delas in i två kategorier:

a) Europeiska standarder som tas fram på begäran av kommissionen utifrån ett så kallat mandat, inom vilket de europeiska standardiseringsorganen utarbetar tekniska specifikationer av normativ karaktär som uppfyller mandatets krav. Dessa standarder kan delas in i två underkategorier:

– Europeiska harmoniserade standarder som säkerställer att produkter uppfyller de väsentliga krav som fastställs i EU-lagstiftningen. Överensstämmelse med en harmoniserad europeisk standard garanterar den nödvändiga produktsäkerhetsnivån. Det är dock fortfarande frivilligt att använda harmoniserade standarder, och en tillverkare kan välja vilken annan teknisk lösning som helst som visar att hans produkt uppfyller de väsentliga kraven. Andelen europeiska harmoniserade standarder har under de senaste tjugo åren ökat från 3,55 % till 20 % år 2009.

– Övriga europeiska standarder som stöder europeisk politik.

b) Återstående europeiska standarder antas utanför EU-lagstiftningen på initiativ av företag, nationella standardiseringsorgan eller andra berörda parter, eller på begäran av kommissionen.

Europeiska standarder, i synnerhet de harmoniserade standarderna, utgör en grundval för den inre marknaden för varor. Men att utarbeta standarder är en både arbets- och tidskrävande process som utförs av nationella experter. Därför innehåller beslut nr 1673/2006/EG den rättsliga grunden för ekonomiskt stöd till de europeiska standardiseringsorganens centrala sekretariat i syfte att förbättra de harmoniserade standardernas kvalitet och främja europeisk standardisering på internationell nivå. Europeiska kommissionen och Efta ingår ett ramavtal om partnerskap med varje europeiskt standardiseringsorgan inom vilket förslag om finansiering kan ställas till kommissionen. Ramavtalen om partnerskap fastställer de administrativa och ekonomiska bestämmelserna för finansiering av standardiseringsverksamhet och beskriver den allmänna bakgrunden och de allmänna villkoren för när ekonomiskt stöd kan beviljas. Detta förslag ersätter beslut nr 1673/2006/EG.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Detta förslag tar hänsyn till de utvärderingar som har gjorts i samband med beslut nr 1673/2006/EG som konsekvensanalysen hänvisar till.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Förslaget är helt förenligt med övriga relevanta instrument, dvs. alla rättsakter som anges i bilaga 4 till den medföljande konsekvensbedömningen.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag som pågår under en **obegränsad tid**

1.7. Planerad metod för genomförandet³³

Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

De gemensamma samarbetsmålen och de administrativa och finansiella villkoren för de bidrag som beviljas europeiska standardiseringsorgan och övriga organisationer som avses i förslaget ska definieras i ramavtal om partnerskap som undertecknas av kommissionen och av dessa organisationer i enlighet med budgetförordningen och förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002. Både dessa avtal och överenskommelserna om bidrag kommer att innehålla bestämmelser om uppföljning och rapportering.

³³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Dessutom innebär förslaget att de europeiska standardiseringsorganen och övriga organisationer som avses i förslaget är skyldiga att lämna in årliga rapporter till kommissionen om genomförandet av sina åligganden.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

De europeiska standardiseringsorganen har en solid finansiell grund. Anbudsgångar för andra organisationer som avses i förslaget kommer att innehålla ekonomiska urvalskriterier för att förebygga ekonomiska risker. Därmed kan inga ekonomiska risker identifieras.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

De planerade kontrollmetoderna fastställs i budgetförordningen och i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002. De kommer att förklaras närmare i ramavtalen om partnerskap och de stöдавtal som kommer att undertecknas av kommissionen, av de europeiska standardiseringsorganen och av övriga organisationer som avses i förslaget. I förslaget anges det också uttryckligen att överenskommelser och avtal som följer av denna förordning ska föreskriva att kommissionen eller en av kommissionen bemyndigad företrädare ska svara för uppföljning och ekonomisk kontroll och att revisionsrätten ska svara för revisioner, i förekommande fall på plats.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Detta förslag innehåller en bestämmelse enligt vilken kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen tillvaratas genom åtgärder som förebygger bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt, när oegentligheter konstateras, genom tillämpning av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 1073/1999.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av utgifter	Bidrag			
		Diff./Icke-diff. ⁽³⁴⁾	från Efta-länder ³⁵	från kandidat-länder ³⁶	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
1a. Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	Artikel 02 03 04 — Standardisering och tillnärmning av lagstiftning	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås Artikel 02 03 04 bör delas upp i två separata artiklar:
 - Artikel 02 03 04 01 bör ersätta den tidigare artikeln 02 03 04 och innehålla de anslag som avsatts för denna och som täcker det ekonomiska stödet till standardiseringsverksamhet som bedrivs av CEN, Cenelec och ETSI.
 - Artikel 02 03 04 02 kommer att bestå av följande anslag som tidigare hade anslagits och betalats enligt artiklarna 02 02 01, 17 02 02 00 och 07 03 07 för standardiseringsverksamhet: 2,1 miljoner euro från budgetrubrik 02 02 01, 1,4 miljoner euro från budgetrubrik 17 02 02 00 och 0,2 miljoner euro från budgetrubrik 07 03 07 kommer att överföras till den nya budgetrubriken 02 03 04 02.
 - Artiklarna 02 02 01, 17 02 02 00 och 07 03 07 kommer i den ekonomiska planeringen att trappas ned med ovannämnda belopp som motsvarar standardiseringsverksamhet. De sistnämnda artiklarna kommer att trappas ned med de belopp som motsvarar standardiseringsverksamhet.
 - Anslagen för stöd till övriga organisationer som företräder samhällsaktörer inom standardiseringsområdet ingår i andra budgetartiklar (t.ex. 04 03 03 02).

³⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av utgifter	Bidrag			
		Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
1a. Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	Artikel 02 03 04 01 — Stöd till standardiseringsverksamhet som bedrivs av CEN, Cenelec och ETSI	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1a. Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	Artikel 02 03 04 02 — Stöd till organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer inom standardiseringsverksamhet	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna³⁷

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	1a. Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	--------	---

			År n ³⁸	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4–6			TOTALT
• Driftsanslag										
Artikel 02 03 04 01 — Stöd till standardiseringsverksamhet som bedrivs av CEN, Cenelec och ETSI	Åtaganden	(1)	23,5	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar	(2)	9	--	--	--	--	--	--	--
Artikel 02 03 04 02 — Stöd till organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer inom standardiseringsverksamhet	Åtaganden	(1a)	3,7	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar	(2a)	3,7	--	--	--	--	--	--	--
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁹						--	--	--	--	--
Artikel 02 01 04 02 –		(3)	0,2	--	--	--	--	--	--	--
<i>Följande poster kommer att trappas ned (dessa belopp ingår inte i summorna) – anges</i>										

³⁷ De belopp som anges i tabellerna i avsnitt 3.2 ska anpassas efter inflationen och slutligen justeras efter detta.

³⁸ Med år n avses det år då förslaget ska börja genomföras, nämligen 2013.

³⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

<i>endast för kännedom.</i>										
Artikel 02 02 01(rubrik 1a)	Åtaganden		-2,1	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar		-2,1	--	--	--	--	--	--	--
Artikel 17 02 02 00 (rubrik 3 b)	Åtaganden		-1,4	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar		-1,4	--	--	--	--	--	--	--
Artikel 07 03 07(rubrik 2)	Åtaganden		-0,2	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar		-0,2	--	--	--	--	--	--	--
TOTALA anslag under RUBRIK 1.a i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=1+1a +3	27,4	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar	=2+2a +3	12,9	--	--	--	--	--	--	--

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4–6			TOTALT
GD ENTR, SANCO, MARKT, MOVE, ENV och INFSO									
• Personalresurser		3,5	--	--	--	--	--	--	--
• Övriga administrativa utgifter		0,3	--	--	--	--	--	--	--
TOTALT	Anslag	--	--	--	--	--	--	--	--

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	3,8	--	--	--	--	--	--	--

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2013	2014	2015	2016	2017–2020			TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	3,8	--	--	--	--	--	--	--
	Betalningar	3,8	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

Förslaget kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål-, åtgärds- och resultatbeteckning ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4–6						TOTALT						
	RESULTAT																		
	Typ ⁴⁰	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt antal	Total kostnad	
SPECIFIKT MÅL nr 1: Fortlöpande se över befintlig lagstiftning för den inre marknaden och föreslå ny lagstiftning eller andra åtgärder i tillämpliga fall.																			
Centrala sekretariat för de europeiska standardiseringsorganen	A	3,35	3	10	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	
Översättning av standarder	B	0,55	2	1,1	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	
Standardiseringsarbete (inklusive IKT)	C	0,4	25	11	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	

⁴⁰ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts). (A)= administrativt stöd, (B)= översättningstjänster, (C)= faktiskt standardiseringsarbete, (D)= annons- och reklamverksamhet, inklusive konferenser, och (E)= övriga intellektuella tjänster.

Främjande av europeiska standarder	D	0,1	1	0,1	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Revisioner, utvärderingar och specifika projekt	E	0,8	1	0,8	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Studier och tekniskt stöd	D E	1,2	0	0	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Främjande och utveckling av eurokoder	D E	0,5	1	0,5	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Stöd till organisationer som företräder små och medelstora företag	A till E	2,0	1	2,0	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Stöd till organisationer som företräder samhällsaktörer	A till E	0,75	2	1,5	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Delsumma för specifikt mål 1					--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
TOTALA KOSTNADER			36	27	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

Förslaget kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4-6	TOTALT
--	------	--------	--------	--------	----------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	3,5	--	--	--	--	--	--	--
Övriga administrativa utgifter	0,3	--	--	--	--	--	--	--
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	3,8	--	--	--	--	--	--	--

Belopp utanför RUBRIK 5⁴¹ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0	--	--	--	--	--	--	--
Övriga administrativa utgifter	0,2	--	--	--	--	--	--	--
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,2	--	--	--	--	--	--	--

TOTALT	4	--	--	--	--	--	--	--
---------------	----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

⁴¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

Förslaget kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4-6		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2,9	--	--	--	--	--	--
XX 01 01 02 (vid delegationer)	0	--	--	--	--	--	--
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	0	--	--	--	--	--	--
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)	0	--	--	--	--	--	--
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁴²							
XX 01 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier – totalt)	0,6	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 02 (kontraktanställda, lokalanställda nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)	0	--	--	--	--	--	--
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)	0	--	--	--	--	--	--
10 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)	0	--	--	--	--	--	--
Annan budgetrubrik (ange vilken)	0	--	--	--	--	--	--
TOTALT	7	--	--	--	--	--	--

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Genomförande av förordningen (dvs. förvaltning av standardiseringsverksamhet och finansieringen av denna, inklusive IKT, och förvaltning av stöd till organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsaktörer)
Extern personal	Utsända nationella experter bidrar till uppföljning av standardiseringsverksamheten, inklusive inom IKT-området. Kontraktanställda har huvudsakligen verkställande arbetsuppgifter.

⁴² [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen. Vissa anslag kan komma att flyttas från andra avdelningar i budgeten till avdelning 2 (Näringsverksamhet) såsom anges i avsnitt 3.1.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4–6			Totalt
<i>Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen</i>	Efta	Efta	Efta	Efta	Efta	Efta	Efta	Efta
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	0,7	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

Förslaget påverkar inte budgetens inkomstsida.